

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 2 czerwca 2009 r.

DESiWM/DEC-484/20145/09

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez W S.A., danych osobowych do:

- 1) C z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki,
- 2) A Inc., z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki,

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

**wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionych odbiorców danych
w Stanach Zjednoczonych Ameryki.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez W S.A., zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do:

- 1) C z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki,
- 2) A Inc. z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zwanych dalej Odbiorcami.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) U z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zwaną dalej U, działając w imieniu własnym i w imieniu swoich podmiotów zależnych wskazanych w Załączniku nr 7 do wniosku „E”, podpisała z każdym z Odbiorców umowę, zwaną dalej Umową, której treść odpowiada standardowym klauzulom umownym stanowiącym załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002), zwanej dalej decyzją Komisji;
- 2) U podpisała również umowy na świadczenie technicznej i administracyjnej pomocy z Odbiorcami;
- 3) Spółka upoważniła U do występowania w imieniu i na rzecz Spółki w charakterze jej pełnomocnika w zakresie m.in. podpisywania [...] umów z zewnętrznymi spółkami będącymi dostawcami usług (*third party service providers*) [...];
- 4) zgodnie z wyjaśnieniami Spółki, U „jest administratorem danych, który jest głównym zarządzającym wdrożeniem programu S we wszystkich spółkach zależnych na Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG)”, jednocześnie Spółka nie przekazuje U danych na zasadzie powierzenia;
- 5) Spółka jest administratorem danych odpowiedniego system S – „...” (...), znanego dalej S;
- 6) Odbiorcy są podmiotami, którym powierzono zapewnienie pomocy technicznej oraz funkcjonalnej dla systemu S;
- 7) przekazanie danych będzie się odbywało na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 8) przekazywane dane dotyczą następujących kategorii osób:
  - a. pracowników Spółki i/lub osób trzecich zatrudnionych przez Spółkę,
  - b. innych osób, które otrzymując pocztę elektroniczną z systemu S Spółki i/lub

- c. innych osób, które przesyłają dane do pracowników i/lub podwykonawców Spółki, wykorzystując jej system S, ale które nie są pracownikami bądź podwykonawcami Spółki;

9) Załączniki nr 1 do Umów określają zakres przekazywanych danych;

10) cele przekazywania danych:

- a. wdrożenie globalnego systemu S, którego obsługę techniczną i administracyjną zapewnią Odbiorcy;
- b. skoordynowanie procesu odpowiedzialności za obsługę techniczną oraz ograniczenie możliwości niekontrolowanego dostępu do danych zgromadzonych w systemie S;
- c. wsparcie systemów logistycznych w imieniu Spółki, dotyczących ofert, realizacji kontraktów oraz dostaw produktów;

11) dane szczególnie chronione:

Zgodnie z wyjaśnieniami Spółki nie planuje się przekazywania danych szczególnie chronionych.

Jeśli przetwarzanie danych szczególnie chronionych będzie wymagane, takie dane będą zbierane i utrzymywane jedynie zgodnie z postanowieniami art. 8 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej Dyrektywą.

12) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem;

13) dane osobowe będą przekazywane w czasie trwania Umów z Odbiorcami, tj. do momentu ich rozwiązania.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych Odbiorców w Stanach Zjednoczonych Ameryki zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Stany Zjednoczone Ameryki, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Spółka przekazując dane Odbiorcom nie traci przymiotu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie

danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych Odbiorcom, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że poza zakresem złożonego wniosku pozostaje ewentualne przekazanie danych do U, której rola w planowanych transferach danych wzbudza wątpliwości. Jak bezspornie wskazuje materiał dowodowy w sprawie, U umocowane przez Spółkę zawarło w jej imieniu i na jej rzecz Umowy z Odbiorcami, które stały się podstawą wyrażonej przez Generalnego Inspektora zgody na przekazanie danych.

Jednakże Spółka w składanych przez siebie wyjaśnieniach w sposób niejednoznaczny określiła rolę UTC w planowanych operacjach przekazywania danych. Z jednej strony wskazuje się, że U występując jedynie jako pełnomocnik nie będzie przetwarzała przekazanych danych osobowych, z drugiej zaś strony przedstawia się U jako „administratora danych, który jest głównym zarządzającym wdrożeniem programu S we wszystkich spółkach zależnych na Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG)”. Choć przedstawione wątpliwości nie wpływają na rozstrzygnięcie sprawy dotyczącej przekazania danych do wskazanych we wniosku Odbiorców, to jednak Spółka niezależnie od przedmiotowej decyzji musi przeanalizować wszelkie możliwe transfery w celu zapewnienia ich zgodności z ustawą, w tym przede wszystkim z jej rozdziałem 7.

Jednocześnie wskazać należy, że o posiadaniu określonego władztwa w stosunku do danych osobowych często nie decyduje sama okoliczność ich „przetrzymania”, a faktyczny wpływ na to, co w danej sytuacji się z nimi dzieje. Administrator danych może w ogóle nie posiadać danych osobowych, w stosunku do których przysługuje mu status administratora danych, albowiem przekazał je – w drodze umowy powierzenia – innemu podmiotowi (np. pracodawca zlecający biuro

rachunkowemu prowadzenie „księgowości” swoich pracowników). Dlatego jeżeli z treści pełnomocnictwa wynika, że jeden podmiot upoważnia drugi do występowania w jego imieniu m.in. „w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych”, to należałoby się np. zastanowić czy – mimo, że drugi z wymienionych podmiotów nie ma dostępu do danych osobowych i ich nie przetwarza – to gdyby ich zażądał, mógłby je otrzymać. Innymi słowy, na ile w takiej sytuacji podmioty, którym powierzono przetwarzanie danych osobowych, i które wykonują na tych danych określone operacje, mogłyby odmówić przekazania danych.

W świetle powyższego, w razie uznania, że dochodzi do przekazywania danych osobowych do innych podmiotów niż Odbiorcy wskazani przez Spółkę we wniosku zachodziłaby konieczność spełnienia jednej z wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy przesłanek legalności przetwarzania danych lub zawarcia umowy powierzenia danych, o której mowa w art. 31 ustawy. Ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. A zatem w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. W szczególności, co do zasady, przekazywanie danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników.

Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-93 Warszawa).

Otrzymują:

1) [...]

2) a/a.